

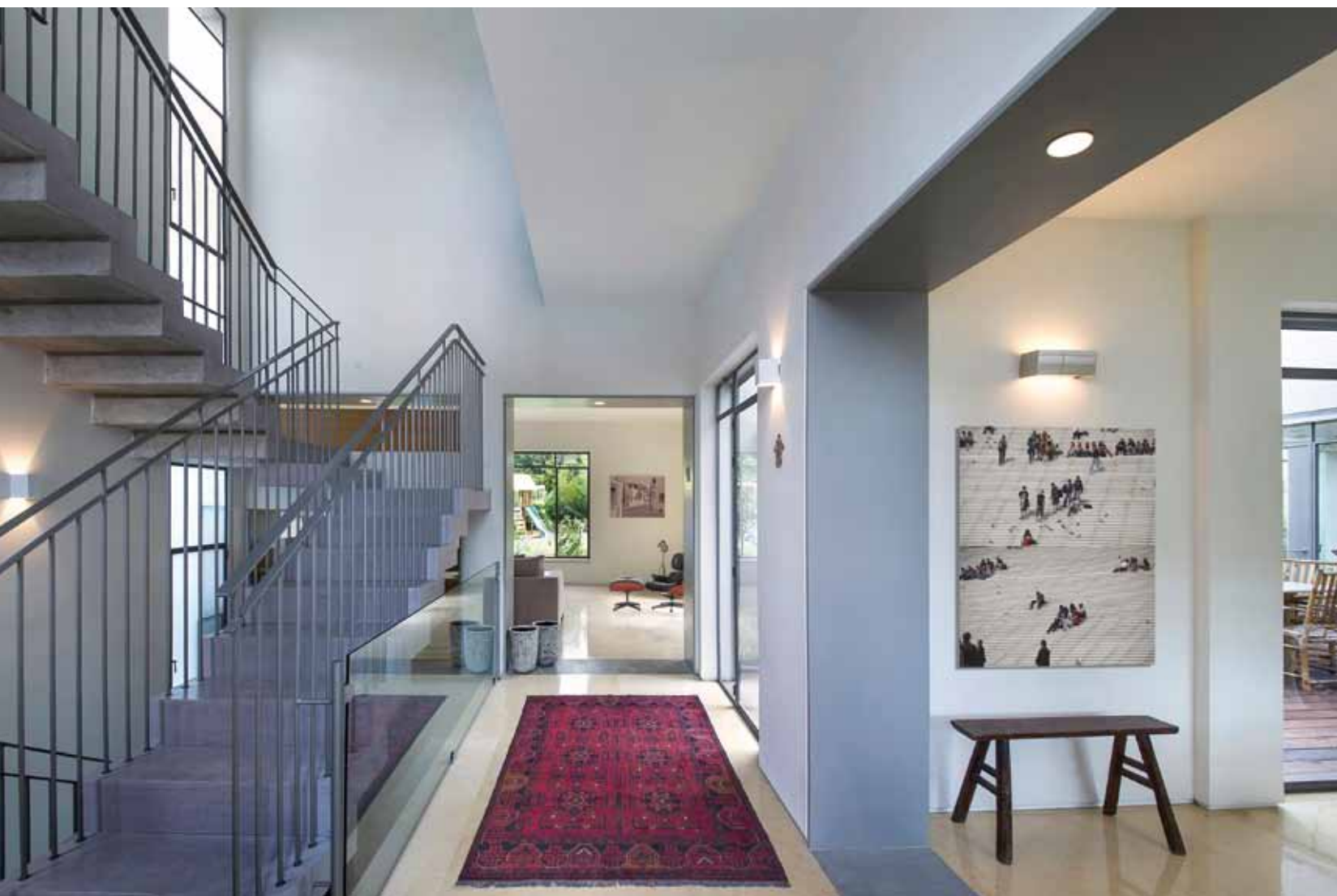
השלים עולה על סך כל חלקיו

מאת: מיה אור
צילום: עמית נושר

אדריכלית שרון נוימן
www.sharon-neuman.co.il

בניגוד לרוח התכנון הרווחת היום, שמרכזת מספר פונקציות בחלל אחד, לדיירים הייתה דווקא העדפה לחלל פנים בסגנון פורמאלי ומסורתי יותר, בו כל פונקציה היא חלל מוגדר בפני עצמו – סלון נפרד, מטבח נפרד, חדר אוכל שהינו חלל תחום מוגדר ולא רק פינה סמוכה למטבח, וכן הלאה” מספרת האדריכלית שרון נוימן על הבית שתכננה באחת מערי השרון. “את החזות החיצונית מאידך, הם העדיפו במראה מודרני נקי קווים, אך כאן התעוררה בעיה מסוימת בשל דרישת התב”ע במקום לגגות רעפים אדומים” היא מוסיפה. במטרה לספק מענה להעדפות הדיירים, ובה בעת ליישר קו עם דרישות התכנון של העיר, הקונספט הרעיוני של נוימן נועד לשלב בין הרצונות לבין ההכרחיות, וההשראה לטווייתו נשאבה לדבריה מ”נוף של כפר יוני עם גגות בגבהים שונים”. הגובה הלא אחיד של המראה הכפרי תורגם על ידי למעטפת הנרקמת ממקבץ קוביות, ובכלל זה שטחי חוץ המשמשים כחדרים חיצוניים. הקוביות מתכנסות סביב חצר פנימית, כאשר כל קוביה היא, למעשה, פונקציה בחלל הפנים ומתנשאת לגובה שונה. נוימן: “בשל הגבהים השונים, לכל קוביה נוצר גג רעפים משלה, קטן יותר ולכן גם נמוך יותר, ובסמיכותם של הגגות זה לזה נוצרת זרימה שכמו “מתפשטת לרחוב” ומשמרת מראה נקי, שונה בתכלית מחזות מוכרת של גג רעפים מסורתי”. כך, הבית שנבנה על מגרש ישר שגודלו 820 מ”ר אכן נצפה מהרחוב כמבנה ‘עכשווי’ נקי קווים מחופה טיח וגה אפור, למעט המבן המרכזי שחופה בגון כהה יותר, כסוג של ביטוי גראפי לסכימת התנועה בבית.

● חלל המבואה ממנו “מסתעפים” מעברים לחללי הבית האחרים, שכל אחד מהם מוגדר ותחום כחלל בפני עצמו.

● חזית קדמית: מקבץ של קוביות בגבהים לא אחידים מתכנסות סביב חצר פנימית. חיפוי טיח כהה באחת מהן כביטוי גראפי של סכימת התנועה בחלל בו כל פונקציה מוגדרת בנפרד.

הבית שתכננה האדריכלית שרון נוימן באחת מערי השרון נרקם כמקבץ של קוביות. כל חלל בו אמנם מוגדר בנפרד, אך ביחד הם מתאחדים לשלמות אחת- למרחב מגורים מודרני וחמים כאחד

תכנון: אדריכלית שרון נוימן, שרון נוימן אדריכלים
צוות תכנון: הילה צור (אדריכלית אחראית), שרון וולמן
פיקוח בנייה: גיל אבין | פרויקט: תכנון בית פרטי

הקוביות המרכיבות את המבנה ושטחי חוץ המשמשים כחדרים חיצוניים, מתכנסים סביב חצר פנימית

● חלל המדרגות המצוי מעברו השני של קיר הסלון: ספרי הספרייה המבצבים בינות למדרגות כמו תוחמים אותו.

● הסלון: עיצוב מודרני ונקי, ופתחים גדולים ברופילי בלני חושפים את נוף הנינה. מפגש הקירות בינו לבין המבואה מייצר עובי קיר המדגיש את המעבר ביניהם ועומקו מנוצל לשמש כספרייה. לכל מעברי הבית שפה זהה: לריצוף וחיפוי הדופן הפנימית משמש בטון ובחלק העילי מותקנת תאורה שקועה. פרופילי בלני בפתחים: "תנבל". נגרות סלון וחדר משפחה: "באובב".

החומריות בבית מותאמת למהותן של הפונקציות השונות ומשרתת את אופי התנועה בחללו: לריצוף חללי האירוח נבחרה אבן חלילה, חללי הקומה העליונה רוצפו בפרקט, ואילו ריצוף המעברים, כמו גם חיפוי הדופן הפנימית שלהם, נעשה בבטון המדגיש את תפקודם כמחפזים. בכל המעברים הותקנה תאורה עילית שקועה, ועל מנת לשמר את מלוא שטחם פיתחה גוימן פרט נגרות מיוחדת של משקוף חיצוני לדלתות שהותקנו בהם: משקוף שאינו נוגס מנפחם/שטחם ומותיר אותם בחזקת 'נטו' מעברים.

על מנת לייצר מרחב ביתי המגדיר את הפונקציות השונות כנפרדות, תחם התכנון של גוימן את כל אחד מהחללים המכילים אותן ב-4 קירות בעובי 20 ס"מ המקנים להן 'עצמאות' מלאה וברורה, כאשר 'במפגש' בין חללים הגובלים זה עם זה נוצר עובי קיר כפול העומד על 40 ס"מ. העובי המכובד שנוצר אגב כך הוא מרכיב משמעותי בשפת התכנון, שמוצא את ביטויו בדרכים שונות: אם בהדגשת נוכחותם של המעברים בין חלל לחלל, אשר בתוך כך מדגישה גם את הממד הרעיוני של פונקציות נפרדות, ואם בניצול ממד העומק שהוא מייצר לצרכי אחסון שונים ומגוונים, כמו גם להצנעת מזגנים.

כל אחד מחללי הבית תחום ב-4 קירות בעובי 20 ס"מ, כאשר 'במפגש' בין חללים הגובלים זה עם זה נוצר עובי קיר כפול - 40 ס"מ - המנוצל לאחסון או להצנעת אלמנטים לא אטרקטיביים

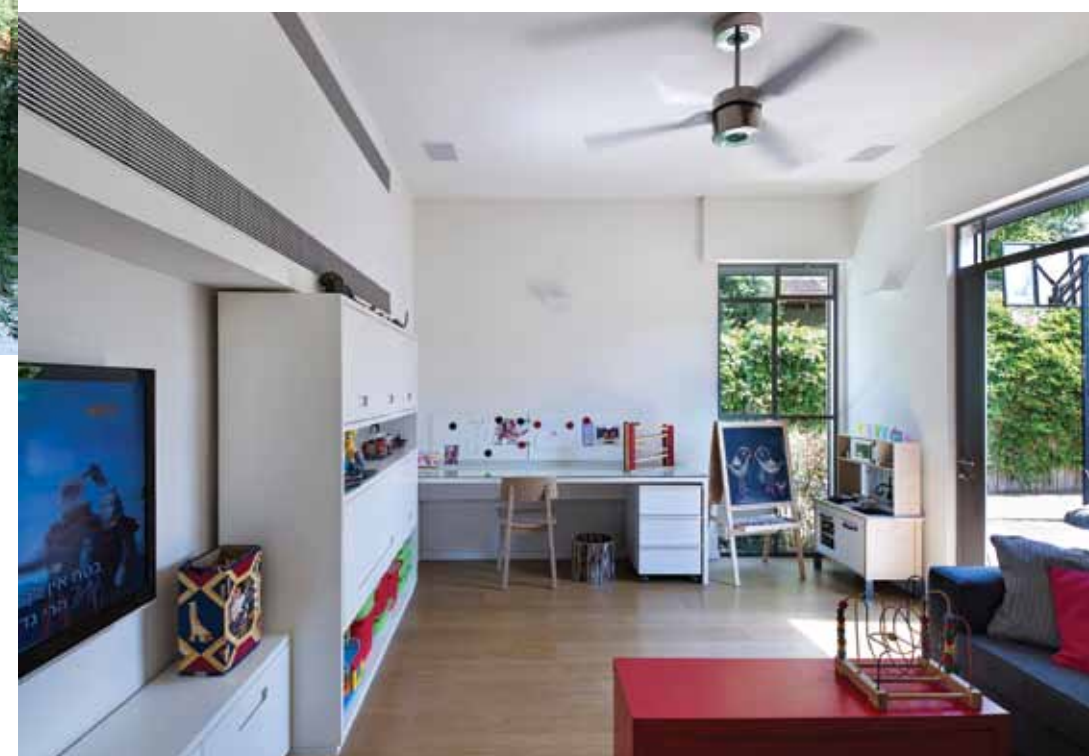
מרחב הפנים משתרע על שטח נדיב של 477 מ"ר, בו מייצר קונספט הסגמנטים שפת חלל מאורגנת מאד מחד, וגמישה מאד מאידך. תחושת הרווחה שמייצר שטח הפנים הגדול נגלית כבר במבואת הכניסה, אשר ברוח התכנון נפרשת כחלל מלבני מוגדר המכיל בשטחו את גרם המדרגות המוביל לקומה העליונה ולקומת מרתף, וממנו ישנו יציאות/מעברים לפטיו, לסלון, למטבח, לשירותי אורחים ול"חדר בוך" - סוג של חלל מלתחה/שירות הממוקם לצד המבואה ומיועד בעיקר לאחסון זמין ו"ראשוני". בקומת הקרקע ממוקמים סלון, מטבח גדול, חדר אוכל וחדר משפחה, שמכולם ישנה גישה ישירה אל החוץ, ובקומה העליונה 4 חדרים ילדים, יחידת הורים וחדר כביסה שמיקומו בשטחה הוא לדברי גוימן "הכי פרקטי". קרוב למקום בו היא נוצרת. בקומת המרתף נקבע מיקומם של חדר עבודה, ממ"ד, חדר שינה לאירוח, והיא כוללת אף שפע של חללי אחסון פונקציונאליים.

המעברים בין חלל לחלל מהווים מרכיב משמעותי בשפת תכנון המגדירה פונקציות נפרדות, ומודגשים באמצעות חומריות שונה

אינטימיות נעימה בחדר האוכל: חלל תחום בשקיפות החושפת את נוף הירוק של הגינה. השולחן שעוצב ע"י נימן עשוי בטון, שני גופי תאורה המשתלשלים מעליו נוסכים חמימות, והכיסאות המצוותים אליו מתנאים בכדי ריפוד שונים זה מזה. ריפודים: איילת גיא שולחן; ביצוע "בטונדה", תאורה: "קרני תכלת".

המטבח: חלל רחב ידיים הפונה אל החוץ וממנו ישנה גם יציאה החוצה. העיצוב משלב עץ ונימור צבע בתנור, ויחידת אי גדולה במרכז החלל משמשת גם כשולחן אוכל לצרכי יומיום. בעומק התמונה נראים מעברים לחדר המשפחה/משחקים ולחלל המבואה. ריצוף כל קומת הקרקע באריחי אבן חלילה: "אטלס אבנים", מטבח: "חמד".

חדר המשפחה/משחקים: חלל בהיר משויב בצבעוניות, מעוצב ומאובדן בהתאמה לפעילויות פנאי ומשחק, ומססחו ישנה יציאה לגינה.

בתוכן תרבותי, כאשר אחת היא תוצר של ניצול עובי מפגש הקירות, שבמיקומו אף תוחם את מהלך גרם המדרגות במראה יוצא דופן של ספרים מבצבים מול דלת הכניסה. המטבח, חלל משמעותי בחיי הבית, הוא חלל רחב ידיים שעיצובו משלב עץ אלון ונימור צבע בתנור ואי נדיב ממדים שניצב במרכזו משמש גם כשולחן אוכל בחיי היומיום.

התאורה בבית מתקבלת בעיקר מגופים צמודי קיר ותקרה, ובפתחים הרבים שסובבים את כלל חלליו - דלתות ופתחי חלונות - נעשה שימוש בפרופיל בלגי בגון אפור כהה. עיצוב הפנים מתובל בפלטת גווני תכלת למיניהם, ומידתיות, ה"אני מאמין" של נימן, היא מילת המפתח המובילה אותו כשילוב מושכל של פונקציונאליות ואסתטיקה: חלל מודרני וחמים כאחד, חף מעומס פריטים, אך מלא בתכנים אישיים. כך, למשל, שתי ספריות המשתלבות בחלל הסלון ומעשירות אותו

● אחד מחדרי הילדים בקומה העליונה: ריצוף בפרקט חמים, פתרונות אחסון המנצלים את עובי הקיר ועיצוב מוקפד בקווים רכים מותאמים לילדים.

מיקום חדרי הקומה העליונה נקבע בהתייחס לקוביה המכילה אותם ולחלל המצוי תחתיהם בקומת הקרקע

מחללו ישנו מעבר לחדר משפחה/משחקים מרווח ומאובזר כראוי לשעות פנאי ומשחק, כך שלמרות הפרדה המוחלטת בין הפונקציות סמיכותן זו לזו מסייעת להתנהלות ביתית נכונה של משפחה עם ארבעה ילדים קטנים. חדר האוכל, המיועד לנסיבות חגיגיות ו/או רשמיות יותר, הוא חלל אינטימי ונעים תחום בשקיפות החושפת את נוף הגינה, וטוויסט חגיגי ששולב בו הוא הבדים השונים שמשמשים לריפוד הכיסאות שצוותו לשולחן האוכל העשוי בטון בעיצובה של נוימן.

כמו המעברים המתפקדים כמחברים, כך גם גרם המדרגות המוביל אל קומת החדרים העליונה בנוי מבטון, ומלווה במעקה מתכת אזורי. נוימן: "מיקום החדרים בקומה נקבע בהתייחס למבנה המכיל אותם ולחלל המצוי תחתיהם, וגם כאן נוצל העובי הכפול של קירות המפגשים לצרכי העיצוב, דוגמת גומחות המשמשות לאחסונים שונים באופנים מגוונים". בחדרי הילדים אף נלקחו בחשבון צרכים עתידיים שמן הסתם ייוולדו עם הגיל המשתנה, דוגמת חלוקה לשני חדרים, וכל חללי הקומה טופלו ברוב תשומת לב עם פריטי נגרות שהותאמו להם ייעודית ושילובי טקסטיל מוקפדים המייצרים חללים נעימים ומסוגננים למראה.

● יחידת ההורים בקומה העליונה: חלל רחב ידיים הכולל בשטחו גם חדר רחצה ושפע אחסון המנצל את העובי הנוצר בעת מפגש הקירות של חללים הגובלים זה עם זה. עיצוב מסוגנן ורך בגווני תכלת. ספט ווילנות: איילת ניא. נגרות חדר שינה ורחצה: "ארטו".

● חדר הרחצה: חלל מרווח בעיצוב מפנק המשלב אביזרים סניטאריים מסוגננים ונגרות ייעודית בעץ אלון. חיפויים וכלים סניטאריים: "חזי בנק".

● **החזית האחורית:** הקוביות מתכנסות סביב חצר פנימית, כשמכל חלל בקומת הקרקע ישנה נישה ישירה אליה. החצר הפנימית מרוצפת בדק עץ, ומעבר לה משתרעת הגינה המסופחת שנופה החודר לחללי הפנים מדגיש את הקשר בין שני המרחבים. תכנון נ: רובין פורמן.

חצר הפטיו סביבה מתכנסים המבנים היא חלק בלתי נפרד מהתנהלות החיים בבית: נופה חודר פנימה מבעד לפתחים המרובים והגישה הישירה אליה מכל חלל וחלל הופכת אותה לאזור זמין ומזמין לבלות בשטחו- מזמין כמו מרחב הבית כולו, שהמידתיות שננקטה בעיצובו אכן עושה את שלה: למרות ממדיו הגדולים נשמרת בו צניעות ותחושה ביתית חמימה, ולצד חזותו המסוגנת מעניק לדייריו נוחות פונקציונאלית, שעל ערכה מיותר להכביר מילים. ■

